

hed og til Fremme. Det er jo et Omraade, som man ikke kan forlange skal være i en særlig Grad populært, hvilket ogsaa de faa tilstedeværende Medlemmer synes at tyde paa, men det glædede mig at høre det ærede Medlem, der havde Ordet paa Flertallets Vegne, udtale, hvad han sikkert ogsaa har Ret i, at man er sig fuldt bevidst, hvor vigtigt og betydningsfuldt et Omraade det er, vi her skulle lovgive paa. Hvor betydningsfuldt det er, fremgaar allerbedst af Livsforsikringsvirksomhedernes overordentlig store Vækst her i Landet, idet vi aarligt nu efter statistisk Aarbogs sidste Oversigt anbringe ca. 11 Millioner og ganske sikkert nu over 12 Millioner om Aaret i Præmier til danske og udenlandske Forsikringsselskaber. Det viser bedst, hvilken overordentlig stor økonomisk Rolle denne Virksomhed spiller for hele Landet.

Og dernæst spiller hele denne Bevægelse i Retning af Livsforsikring en meget betydelig moralsk Rolle, thi man kan vel nok sige med Sandhed, at der ikke er noget, der i den Grad styrker et Folks Soliditet og moralske Holdning som dette, at Familieforsørgerne mere og mere komme ind paa at yde ret betydelige Bidrag af deres ofte knapt tilmaalede Fortjeneste for at sikre deres nærmeste, Hustru og Børn og andre, hvis økonomiske Eksistens er afhængig af deres. Det er en saa smuk og betydningsfuld Ting, at dette mere og mere bliver Skik og Brug, at det mere gaar op for Folk, at Livsforsikring næsten er en Livsfornødenhed, saa at der mindst af alt burde gribes hemmende og forstyrrende ind i den gode og sunde Bevægelse ved, at der skabes Mistillid til den. Dette, at et Livsforsikrings-selskab gaar under, bliver insolvent, er efter min Mening en meget større Ulykke, end naar et almindeligt Pengeinstitut — her vil jeg dog maaske undtage Sparekasser — eller en anden Forretning, som handler med store Midler, gaar under. Thi dette, at et af de mere bekendte, over hele Landet virkende Livsforsikringsselskaber bliver insolvent og ikke kan opfylde sine Forpligtelser, vil sprede en saadan Mistillid til hele Livsforsikrings-sagen ude i Befolkningen, saa der vil komme en højst beklagelig Hemsko paa Tilbøjeligheden til overhovedet at lade sig forsikre. Det er jo det, man har set med „Caisse générale des familles.“ Den ærede sidste Taler omtalte, hvorledes Kalamiteten med dette Selskab har frembragt en Standsning i Tilgangen til Livs-

forsikringen i Frankrig og tilgrænsende Lande og ligefrem har ytret sine Virkninger, kan man sige, hele Verden over; og selv her i Landet have vi, der beskæftigede os med Livsforsikring, sporet Virkningerne af „Caisse générale“s Fallit, endskønt der heldigvis ikke har været saa særlig mange danske, der bleve berørte deraf.

Nu mener jeg, og det har jeg længe ment, at det er nødvendigt, at der gribes ind af det offentlige for at sikre Publikum med Hensyn til Livsforsikringsvirksomheden, og det af mange Grunde; først og fremmest, fordi det er det almindelige Publikum, som ogsaa den ærede sidste Taler fremhævede, aldeles umuligt at dømme om et Livsforsikringsselskabs Soliditet, det er jo Beregninger og Overvejelser, der her komme i Betragtning, som det almindelige Publikum, ja endog Forretningsmænd i Almindelighed, ikke er i Stand til at dømme om. Noget ganske andet er det jo ved Skadesforsikringsselskaber, ved et Brandforsikringsselskab eller et Ulykkesforsikringsselskab. Her vil det meget hurtigt vise sig, hvis Selskabet er usolidt, idet Skadeserstatningerne jo skulle afholdes af Aarets Indtægt, og hvis da Erstatningsbeløbene virkelig Aar efter andet ere betydelig større end Indtægterne, saa skal et saadant Selskab snart blive nødt til at standse sin Virksomhed. Derigennem øves der tilstrækkeligt Justits, og desuden er der slet ikke Tale om det Tab for Publikum; det højeste, der kan blive Tale om, at man taber, er sin Aarspræmie. Her er jo ikke Tale om Opsparing af betydelige Fonds for Fremtiden som ved Livsforsikringsvirksomheden. Har jeg været brandforsikret i et Selskab, som ikke kan klare sig, saa kan jeg gaa over i et andet og blive brandforsikret der til samme Præmie, men er jeg livsforsikret i et Selskab, som bliver insolvent, saa vil jeg dels tabe mine opsparede Midler, og dels kan der maaske i Mellemtiden være tilstødt mit Helbred noget, saa jeg slet ikke kan blive forsikret mere, og i hvert Tilfælde vil jeg komme til at betale højere Præmie, fordi jeg er bleven ældre. Det er altsaa højst alvorlige Kalamiteter, der opstaa for de forsikrede, naar et Livsforsikringsselskab gaar under.

Der har inden for Livsforsikringsverdenen, særlig inden for Kredsen af de Mænd, der beskæftige sig med privat Livsforsikringsvirksomhed, været stærk Strid om Publicitets- eller Koncessionssystemet. Dette Forslag hviler paa Koncessionssystemet, d. v. s. paa det Princip, at intet Selskab skal kunne træde i Virksomhed